Թ. 24. Տօնացոյց 1774ի, էջ 111.
Խորանին չորս անկիւններուն մէջ Յարութիւն փակագիրը.

Թ. 25. Տօնացոյց 1774ի, էջ 207.
Խորանին չորս անկիւններուն մէջ Յարութիւն փակագիրը.

բու, ազգմանկերու ծաղկարար փորագրիչներ ըլլալու էին, որոնք յետոյ տպագրութեան գործին միջամուխ եղան։ Սեբաստացիներուն այս տպարանին երկու առաջին հրատարակութեանց մէջ կը յիշուի Յակոբ, իսկ մնացեալներու մէջ ոչ։ Այնպէս կ'երեւի որ Յակոբ աւելի արուեստագործ փորագրիչն, էր իսկ Բարսեղ աւելի գործունեայ տպագրապետը։ Ծաղկարար փորագրիչ Սեբաստացի Յակոբի արուեստը կը տարբերի Հայ ձեռագիրներէն և տպագիրներէն որդեգրուած զարդարուեստէն, թէեւ 1740ի Կ. Պոլսոյ Իրենց հրատարակութեան մէջ փորձած են շատ նախնականացուած հին հայ ձեռագրական զարդարուեստի կարգ մը ձեւաւորումներէն և աւելի մօտենալ մեծատերեւ և մեծածաղիկ տպածոյի փորագրութեան արուեստին։ Յակոբէն շատ բան մը չունիմ հաւաքմանս մէջ, յուսամ ուրիշ առթիւ կատարեալ փորձ մը տալ իր մասին։ Անոնք նկարած են նաեւ Կ. Պոլիս 1740ին հրատարակուած մեծազիր «Գիրք քարոզութեան որ կոչի ձմեռան» հատոր։

Յարութիւն Էջմիածնեցի փորագրողի մը կը հանդիպիմ 1775ին տպուած Տօնացոյցի մը մէջ հրատարակուած Էջմիածին՝ որուն շահեկան և երկար յիշատակարանին մէջ կը կարդամ «և զտիրացու Յարութիւն Էջմիածնեցի, որ է փորագրող և քանդակող բոլորից գրոց, պատկերաց, խորանաց, կանոնաց և ծաղկանց նաեւ տպող գրքոյս»։

Արդարեւ Էջմիածնեցի Յարութիւն փորագրիչին զարդերը՝ խորանները՝ որոնցմէ երկուքին աչ անկիւններու քառակուսիներուն մէջ զետեղած փակագրերով ստորագրած է Յ ԱՐ ՈՒ Ի, այսինքն Յարութիւն (թ, 24 և 25), ցոյց կու տան բաւական հաւատարմութիւն հին հայ ձեւագրական զարդարուեստին, թէեւ սկսած է քիչ շատ ազդուիլ տպածոյ զարդարուեստէն։ Տպածոյ զարդարուեստին ազդեցութիւնը կը պարտինք հին փայտափորագրիչ Հայերուն